

PSUC, punt de referència obligat

—**E**s parla de refundar el PSUC, de reunificar l'espai comunista, ¿quines possibilitats n'hi ha?

—Són dues coses diferents. *Refundar*, jo no l'he utilitzat mai, si bé hi ha companys que han utilitzat el mot publicitàriament.

Enfoquem el congrés de mitjan desembre com un moment de recuperació dels orígens del PSUC, evidentment adaptats al 1988. El congrés obrirà una reflexió sobre què signifiquen les sigles, què significa socialisme avui, què significa unificació i què significa aplicar-ho a Catalunya.

—¿Esquemàticament, què vol dir avui defensar el socialisme?

—Davant d'una societat del capitalisme que considerem injusta, ¿quines propostes tenim per demà, per d'aquí a cinc anys i per d'aquí a vint-i-cinc per anar-la transformant? Vol dir entrar sense embuts en temàtiques tan punyents com la del desmantellament del procés productiu o la de la fracturació de les capes subalternes, la definició de la societat de la plena ocupació, el que significa la democràcia en socialisme, les relacions entre democràcia directa i democràcia parlamentària, els fenòmens de la desmobilització, de l'absència, de la desarticulació social, el que significa la societat dual..., tot emmarcat en unes coordenades mundials, des de les noves condicions de pau i de cooperació entre els sistemes, fins a les noves relacions macroeconòmiques...

—¿I què vol dir unificació?

—No es mou només en l'espai comunista. És l'aposta d'una esquerra plural, de vegades contradictòria però enriquidora des de la seva pluralitat, sempre amb l'objectiu de sumar i que aboqui les energies en les propostes de solucions als problemes. Tot en una Catalunya nacional, em-

El debat sobre l'esquerra i la construcció d'Europa ha centrat el debat polític en la XII edició de la Festa de Treball. Rafael Ribó, secretari general del PSUC, s'encarrega de mantenir oberta la reflexió fins al congrés de desembre, el vuitè del partit.

Pasqual Rodríguez

«L'objectiu de coordinar les esquerres alternatives és una necessitat política».

marcada en un àmbit més gran que són els Països Catalans i amb la seva interdependència a escala estatal i a escala mundial.

El nostre congrés s'aborda amb molta tranquil·litat i al mateix temps amb molta empenta, tancant definitivament un període que podia ser de crisi. Passant d'una etapa en què el PSUC ha estat considerat pel seu missatge històric, i no per la seva aportació i utilitat, a una nova etapa en què el PSUC torna a ser una opció creïble, que ja ho és ara, que creix i que s'ha constituït en un punt de referència obligat des de l'esquerra.

—¿I la unificació no passa també per la fusió del Partit dels Comunistes de Catalunya —PCC— i del PSUC, a la integració d'un dins l'altre?, ¿quines possibilitats n'hi ha?

—Fa molt de temps que estem treballant en molts fronts per una política comuna, hem tingut problemes però també hem superat força llacunes, ara ja estem en l'estadi de la coincidència programàtica. Estem avançant, però no podem establir un calendari. En el VIII Congrés pot haver-hi un pas decisiu endavant, enmig d'un missatge més global.

—¿Quin paral·lelisme hi ha amb el que està passant en el marc de l'estat?

—Hi ha dos marcs que ens obliguen a unes reflexions i a unes activitats polítiques graduals, prudents, amb fermesa però amb lentitud, més enllà de Catalunya: el de l'estat i el d'Europa. Jo no entenc cap discurs polític que no els tingui en compte. A nivell d'estat tothom ho diu, o tots nosaltres ho diem, que per a un contingut d'esquerres i de nacionalitat, l'actual projecte dominant —el PSOE—, amb milions de vots al darrere, al meu entendre se situa fora de l'àmbit de l'esquerra transformadora. No aprofita les

energies transformadores que la qüestió nacional pot tenir per anar renovant el propi sistema i si cal la Constitució, ni explora les noves formulacions de l'esquerra transformadora en el tema del contingut d'esquerres.

Hi ha una sèrie de punts de referència que estan escampats per les nacionalitats, que cadascú a la seva forma ho intenta: Esquerda Galega, Euskadiko Eskerra, la Unitat del Poble Valencià, el Partit Socialista de Mallorca, l'Entesa de Menorca i Izquierda Unida. Cadascú en el seu àmbit, amb enormes dificultats per davant, amb molt poc diàleg encara en determinats nivells, casualment tots ells van donar suport a Iniciativa per Catalunya el 29 de maig, no és només una casualitat. L'aposta, el repte, és saber com. Comencem per estudiar si hi ha temàtiques comunes, trobar-les i pronunciar-se; a partir d'aquest pronunciament, una acció coordinada, després evitar la competència electoral i en un darrer estadi, constituir algun tipus d'òrgan coordinador que des del més absolut respecte a cadascú i a la seva nacionalitat pugui servir per potenciar això.

—*El que té més atractiu és el punt de l'eliminació de les confrontacions electorals...*

—Sí, però no pots començar per aquí, seria començar la casa per la teulada. No pots dir a ningú que no es presenti, si abans no s'ha arribat a uns acords polítics.

—*¿Vostè és l'inspirador de tot aquest procés?*

—A mi no m'agrada personalitzar. Crec que jo he personificat un procés

que emana d'una reflexió que fa el nucli de direcció del PSUC des de fa uns mesos. Després ja el va agafant IC. Jo, si de cas, sóc la cara visible.

—*Quan vostè m'explica de la seva relació amb EE i de tant en tant Kepa Aulestia deixa anar que Ribó s'ha precipitat, ¿això forma part d'un acord entre vostès?*

—Amb Kepa Aulestia tinc una amistat molt profunda. És dels pocs polítics d'avui amb els quals m'he passat uns quants dies lúdicament, sense barrejar-hi la política. Amb alguns punts no estem d'acord amb els ritmes, però això el Kepa va dir-ho en públic, que m'he precipitat de cara a les europees, però bé, jo sóc més tossut que ell.

L'objectiu de coordinar les esquerres alternatives en aquest estat és una necessitat política. Agradi o no agradi. Es receli o no es receli, és una demanda social, i ho serà cada dia més. Cada dia serà més necessària políticament, i coincidint sobre la concepció d'esquerres i sobre la concepció plurinacional, són dos condicions *sine qua non* que jo poso.

Avui, a Europa, les estratègies de la gent més conservadora que instrumentalitza els lligams econòmics ja són europees, i les de l'esquerra encara no. Aquest és un greu *handicap* i una enorme llacuna a casa nostra, on el discurs europeu tot just està a les beceroles. El discurs europeu seriós va més enllà del *papanatisme* de l'Acta Única o d'un cert emmirallament al Parlament d'Estrasburg.

—*¿No li sembla poc moderna la paraula alternatiu-alternativa?*

—Un és alternativa si de debò proposa una solució diferent a la que hi ha instal·lada, i de forma creïble. Al sistema polític se l'ha forçat molt cap a una imatge que només és possible la política pragmàtica que es fa des del poder. Als sectors intel·lectuals i culturals se'ls ha domesticat molt. De vegades amb la pura i simple compra, perquè acceptin aquesta idea. I no hi ha res més que el que és evident, i no hi ha alternativa. Jo em rebel·lo contra aquesta idea. És el cas del referèndum de l'OTAN. Es fa votar el sí per la por. Es tanca tota alternativa per la por. Això és la demència més extrema de com es pot teledirigir una societat.

—*¿Per acabar, vostè està més preocupat per reorientar la política de les esquerres o per criticar la política de les dretes?*

—Tant el PSUC, com jo en concret, hem utilitzat uns llenguatges més durs, més punyents i de major capacitat de denúncia i de crítica contra el govern de Convergència. Al Parlament semblàvem l'oposició ja quan només teníem sis diputats. Per tant, no admeto la interpretació malèvola que nosaltres volem fer la pinça amb Convergència contra els socialistes. En aquest país, l'única pinça que hi ha hagut és la pinça del bipartidisme. Feina hem tingut per poder-nos relançar com a alternativa. Però com que, a més, creiem molt en l'esquerra i veiem el desplaçament en molts camps a nivell del govern del PSOE i en algunes parcel·les de poder del PSC, cap a aquell fals pragmatisme impregnat dels valors de la dreta, hem de reformular l'esquerra. □

DIRECTOR FINANCER

Per a empresa de nova creació, d'àmbit de Països Catalans. Calen coneixements i experiència en captació de capital i en inversions. S'ofereix sou base i participació en resultats.

Escriviu, amb referències, a l'apartat de correus núm. 9247. 08080 Barcelona. Es contestaran totes les ofertes.

International House

- Clases d'anglès per a adults i xiquets.
- Grups reduïts.
- Curs especial convocatòria desembre Cambridge First Certificate.
- Cursos de valencià.
- Professors nadius i titulats.

Pasqual i Genís, 16 - 46002-València
Telèfon (96) 352 06 42